



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Officio Vicarij. Titulus XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Titulus XXVIII.

Continuatio.

Contingit, vt Prælati, inferioresque quidam Clerici quandoque varijs occupationibus & negotijs districti, non possint omnibus, quæ officij ratio exigit, interesse: ne igitur ex tali neglectu ad Ecclesiam, vel priuatum, quid detrimenti dimanet, in commissis, ratione officij, sibi negotijs alterius cuiusdam Ecclesiasticæ personæ opera tanquam fide vicaria vti permittunt Canones.

Quid est Vicariatus?

Vicariatus est, munus ab Ordinario, vel clerico, ad celebranda diuina ministeria, aliaque quæ ad munus Ordinarij pertinent exercenda, & expedienda, commissum, c. 1. dist. 94. & c. fin. dist. 93.

Quotupliciter intelligitur Vicariatus?

Vicariatus, vel in ministerijs diuinis celebrandis, vel in iurisdictione exercenda consistere dicitur. Atque hi, qui ad officia sacra obeunda constituentur vicarij. Qui autem ad iurisdictionem exercendam, Officiales, vel Missi dominici, alijsque nominibus appellantur, glos. cler. ver. officiales, de rescript.

Quæ.

Quæ est causa Efficiens?

Causa efficiens est, consensus cleri, iuncta auctoritate Episcopi. Quilibet enim clericorum, qui iuxta causa impeditus officio suo fungi nequit, & necessitas religioꝝ suadeat, ministerio huic peragendo alterius cuiusdam fidem vicariam supponi, potest, permissu Episcopi, vicarium, per quem deseruiat, constituere. Ex quo apparet, ad constitutionem vicarij duo requiri: 1. iustam causam, quarum Hostiens. in §. & in quibus, extr. eod. 12. recēset; cū alioquin in propria persona deseruire teneatur, c. quia nonnulli, & c. relatum, extr. de clericis non residen. 2. auctoritatem Episcopi, consentientis & confirmantis talem constitutionem, c. non sine, extr. de Arb. Possunt etiã Papa summus patriarcha, Archiepiscopus, & Episcopus vices suas presbyteris, diaconis, & subdiaconis cōmittere, c. subdiacono, dist. 9 4. c. sua nobis, c. ad hæc, extr. de offic. vicarij.

Quod est Subiectum?

Subiectum est, clericus secularis in Ordinibus constitutus: hic siquidem vicarius constitui potest. Non ordinis mendicantium religiosus, neque monachus, vel clericus regularis, nisi cum licentia Prælati sui, cui subiecti sunt, c. in nouo, 16. quæst. 7. c. ille, §. ad prioratus, extr. de rescrip. Neque laicus constitui potest. Ratio horum est: quia in vno eodemq; officio non debet dispar esse professio, & indecorū est, vicarium Episcopi laicum esse, & viros Ecclesiasticos iudicare, c. in nona, 16. quæst. 7.

I

Quod

Quod est Obiectum?

Obiectum est, negotium, quod vicario committitur, administrandum. Et id in spiritualibus & temporalibus consistit: nam, si in altero horum tantum constitueretur, nihil actum esset, Rebuff. in praxi, tit. de vicar. Episc. num. 18.

Quae Forma constituendi Vicarium?

Forma constitutionis est, ut allegata per constituentem iusta causa constituendi, Episcopus auctoritate & consensu constitutionem confirmet. Quod si autem Superior in dignitate constituat in vrbe vel in castris, municipijs, locisq; insignibus suae diecesis ad iurisdictionem, tam in spiritualibus, quam temporalibus, simul exercendam constitutio fieri debet.

Quae causa Finalis?

Causa finalis est, ne Ecclesia, vel quis privatorum, ob intermissum munus, damnum aliquod incurrat.

Qui Effectus?

Effectus constitutionis est, facultas administrandi spiritualia & temporalia, si vicarius a superiore quodam praelato iurisdictionem ordinariam habente constitutus sit: si autem ab inferiore clerico: potestas administrandi tantum ea, quae ipse administrare potuisset. Et sciendum est, spiritualia, iurisdictionis & ordinis esse, siquae administrationem triplicem hic intelligi.

1. Spiritus

1. Spiritualium, quoad iurisdictionem: quæ consistit in excommunicando, suspendendo, interdicens, conferendo, instituendo, confirmando, eligendo, presentando, dispensando, & similibus. 2. Spiritualium, quoad ordinem: quæ consistit in ordinando, deponendo, chrismate conficiendo, virginibus benedicendis, Ecclesijs altaribusq; consecrâdis, &c. 3. Administratio temporalium: quæ versatur in iurisdictione omnimoda, tam meri, quàm mixti imperij exercendi, atque etiam in actibus quibusdam extrajudicialibus, putà, in quavis alienandi specie, in concedendo ad formam, census, redditus, & pensiones exigendo, Rebus. in praxi for. tit. de vica. Episcop. fol. 59.

QVÆSTIO.

An Vicarius mandatam, vel ordinariam iurisdictionem habeat?

Hinc quæritur: an vicarius iurisdictionem ordinariam habeat, vel delegatam? Videtur quod delegatam. Quia alieno nomine exercet iurisdictionem. Sed contrarium verius, quia vicarius decretum alienationibus minorum, & emancipationibus dare, & omnia facere potest, quæ pertinent ad iurisdictionem ordinariam, l. 2. C. de offic. eius, qui vi. sed hæc, cum causæ cognitionem requirant, delegari non possunt, l. nec quicumquam, §. 1. ff. de offic. procons. ergo ex his patet, vicarium iurisdictionem ordinariam habere, iurisdictionemque Episcopi, & vicarij esse eandem, c. 2. de consuet. in 6. Vnde appellatio à vicario

à vicario ad Episcopum, qui vicarium cōstituit, non instituitur; cū hoc modo ad eundem appellaretur, à quo appellatur; sed ad Archiepiscopum rectā dirigitur.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

Vicarius consensu Episcopi constitutus, per constituentem vel rectorem, eiusq; successorem, non potest remoueri, portioneq; sua fraudari, nisi aliqua culpa meritus sit, c. 3. extr. eod.

Idem pluribus Ecclesiis vicarius perpetuus eodē tempore esse non potest: Et qui, dum alicuius esset vicarius perpetuus in diuinis, beneficium curatum postea est adeptus, amplius vicarius esse nō permittitur, c. penult. eod.

Clerici in presbyteratu, vel alijs inferioribus ordinibus constituti in vicariatibus Ecclesiarum, quos adepti sunt alios sibi substituere non possunt, c. clericos, extra eod.

Vicarius iurisdictionem ordinariam, non delegatam ab Episcopo habet: ergo appellatio à vicario, non ad Episcopum constituentem, sed ad Archiepiscopum legitime instituitur.

Quilibet regulariter debet in persona propria deservire, c. si laicus, dist. 31.

Non debet percipere beneficium, qui negligit officium, c. diuersis, extr. de cler. coniug.

Non est ferendus, qui lucrum amplectitur, & onus ei annexum subire contemnit, Hostiens. §. & an possit, eod.